

Suntem întemeietorii unei noi umanități

Pe la jumătatea secolului trecut geniul impunea respect aproape mistic. Mulți aveau convingerea că omul atins de aripa unei creativități și inspirații ieșite din comun nu se întâlnește pe toate drumurile. Ba chiar se naște la un secol și câteva milioane de indivizi odată. Nici comentarii dolidora de cultură nu-l foloseau prea des, nici pe buzele celorlalți semeni ai noștri nu se afla cuvântul cu pricina toată ziua bună ziua. Situația este radical diferită în vremurile de-acum.

„E genial, genială” a devenit exclamație de largă răspândire. Și înseamnă apreciere a unui om, a unei idei, a unei mașini, a unei perechi de sandale sau a unui fel de mâncare. Mai are așadar sensul adevărat, și-a mai păstrat oare miezul cuvântului acesta? Sau lumea în care trăim a urcat la altitudinile impresionante de unde totul se sacralizează și chiar se face frate de cruce cu genialitatea?

Dacă privim doar suprafața realității pare aproape o ironie amară. Într-o epocă în care valorile s-au răsturnat și confuzia este regină să ajungem la o folosire inflaționistă a acestui cuvânt. Tocmai când decăderea și-a atins adâncimea maximă se vorbește despre geniu ca despre omniprezență, se naște un soi de familiaritate de parcă a devenit accesibil, dacă nu tuturor, cel puțin multora.

Și totuși există salturi spectaculoase care anunță vremuri glorioase pentru umanitate. De la sport, unde recorduri ce păreau de neconceput sunt atinse ușor la antrenamentele de azi, și nu doar ale marilor campioni, până în domeniul intelectual. Jucătorii de șah de pildă și-au testat mereu abilitățile. Vreme îndelungată s-a crezut că trei jocuri simultane reprezentau vârful cel mai înalt posibil în cazul unui șahist legat la ochi. Dar în 1933 Alexander Alehin a jucat legat la ochi și cu succes fulminant treizeci și două de partide simultane. Mai târziu, marii maeștri au aruncat reușita lui Alehin în uitare. Iar Koltanovski a stabilit recordul actual – cincizeci și șase de jocuri simultane, fără să privească o clipă tabla de șah. Câte partide credeți că a câștigat? Cincizeci. Iar la restul a făcut remiză.

Fapte, afirmații, atitudini mărunte ale cotidianului și mari evenimente în cultură și spiritualitate. Cu toatele dau semn că umanitatea își caută o nouă matcă. Din abisul crizei în care a ajuns, omul își înalță ochii spre bolta infinită a propriului potențial lăuntric. Este o sete de ridicare pe verticală, o mișcare intuitivă spre apogeul conștiinței. De aceea cuvântul geniu a ajuns atât de firesc pe buzele noastre și este atât de firesc rostit. Este o presimțire a saltului uriaș care ne așteaptă. Care sunt mecanismele unor asemenea avansări vertiginose?

Care sunt resorturile cuprinderii intuitive, creative, mentale în cazul unui geniu? Se naște un asemenea om cu privilegiul marilor sale talente sau geniu este accesibil celor mulți și poate fi cultivat? Cum? Ce arată istoria sinuoasă a științei și invențiilor? Ce ne comunică viața unui geniu ca Mihai Eminescu? Inteligența spirituală poate fi măsurată? Cum o împlinim pentru a putea să ne desăvârșim lăuntric? Ce ne facem cu manipularea la care se dedă societatea?

Ediția de față a revistei Yoga Magazin și-a pus aceste întrebări și vă îmbie să răspundem împreună. Nu doar prin lectura pe care o propune, ci prin propria noastră viață. A tuturor. Căci suntem cu toții deschizători de drum. Suntem întemeietori ai unei noi umanități, cu adevărat glorioase într-un spirit. E nevoie de fiecare dintre noi. Este esențial saltul de conștiință al fiecăruia dintre noi. Vrei să fii un geniu? E momentul perfect pentru asta.

 text **Oltea Mutulescu**

Geniul tău benefic te va conduce prin viață cu pași de uriaș, Trezește-l!

 text profesor yoga
Gregorian Bivolaru

Termenul „geniu” provine de la cuvântul latinesc *genius*, derivat din *gignere*, care înseamnă a genera, a produce. Marile genii sunt caracterizate întotdeauna de o putere creatoare benefică, extraordinar de intensă, ce se manifestă grație unei misterioase inspirații dumnezeiești, de care beneficiază chiar și atunci când nu-și dau seama. În realitate, starea de geniu este o participare enigmatică, inefabilă, la starea de geniu perfect, absolut al lui Dumnezeu, care există în veșnicie prin intermediul atributului dumnezeiesc al genialității divine.

Puterea creatoare, uneori extraordinar de intensă, a unei ființe umane în care se trezește starea de geniu se manifestă în strânsă legătură cu afinitățile sale lăuntrice într-unul sau mai multe domenii, precum știința, spiritualitatea, filosofia, psihologia, medicina, religia, alchimia, artele etc. De aceea, apare o utilizare tehnică a termenului „geniu”: geniu artistic, geniu militar, geniu maritim. Kant